

Nro.

81.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKÓW
W LWOWIE.

Dnia 10go Kwietnia 1795.

Gazety.

AUSTRYA.

Zdarzenia wojenne.

Z głównej kwatery *Mühlheim* Je-
nerał *Clerfayt* uczynił relacyę aż do 23.
Marca siągającą, z której okazuje się,
że nieprzyjaciel wzmocniwszy się nad
rzeką *Yffel* awansował z prawey strony
przeciw *Hannoveranom*, z lewey zaś

P 4

prze-

przeciw C. K. forpocztom, i dnia 15. też atakował w 800. ludzi piechoty. Ostatnie pikiety się reysterowały, i zebrały się za *Mechelen*, a odebrawszy posiłek wyparli były nieprzyjaciela z wspomnianego stanowiska. Gdy atoli tym czasem nieprzyjaciel nowy odebrał posiłek, przymusił naszych do reysterady, która się działa w dobrym porządku.

Tym czasem nieprzyjaciel awansował także koło *Gendringen*, i nasza forpoczta rzucającym ogniem przymusił do retyrady, a położywszy belki i deszczki na popsutym moście z kilką kompaniami piechoty przeprawił się przez rzekę ku *Anholt*.

Takowem poruszeniem nieprzyjaciela forpoczty nasze przy *Anholt* konfyskujące przymuszone zostały do retyrady ku *Heern*, gdzie most zrzuciwszy uczyniły tamę dalszym nieprzyjacielskim przedsięwzięciom.

Dla ułatwienia swojego przedsięwzięcia tegoż samego czasu awansował nieprzyjaciel z lewey strony przy *Dinx-berloo*, i z armat dawał ognia, ale gdy się daley tu nie posuwał, i można było wniesć: że ten jego atak był fałszywy; przeto tameczne forpoczty zostały na
swém

swem stanowisku. Nasza strata składa się z 2. zabitych, i 1. wziętego w niewolę między rannymi był Poręcznik *Schlichting*.

Tegoż samego dnia (15.) po południu awansował nieprzyjaciel przez *Freden i Ottenstein* przeciw forpoczcie Półkownika *Jelachich* tak spiesźnie, że te ledwie mogły reysterować się do wsi *Wullem*, tu wspomniane korpus przez godzinę mocny dawało odpór, mimo rzęsiściego ognia z dział dawanego od nieprzyjaciela, lecz nakoniec dla przemagającej nieprzyjacielskiej sily przymuszone było do reytyrady ku *Abaus*, a tu się zebrawszy po odebranych posiłku stanęło do boju, nieprzyjaciel pomykając się dawał ognia z 2. armat, Półkownik *Jellachich* kazał przypuścić nań atak, i wyparować z odebranych nam stanowisk. To przedsięwzięcie miało najsłabszy skutek, nieprzyjaciel przymuszony był do ucieczki, lecz dla złej drogi nie można go było ścigać. Przy opanowaniu stanowisk nieprzyjacielskich wielu zabitych i 30. rannych znaleziono.

Podług nadeszłych do Jenerała *Clerfayt* pewnych doniesień, bardzo mężnie się broni garnizon w fortacy *Luxemburg*,
i z nay-

i z naylepszym skutkiem kilka uczynił wycieczek.

HOLLANDYA.

Aczkolwiek Stany *Prowincyi Hol-*
landyi już zaraz po weyściu Francuzów
swe sentymenta, i maxymy względem
Rewolucyi były ogłosiły; wszelakoż aż
do 16. Lutego ieszcze Stany *Jeneralne*
wszystkich 7. Prowincyi Hollenderskich
formalnie nie uznały były Rewolucyi ta-
kiej, i władzy *naywyższej Ludu*.

Tego dnia dopiero na uczynioną na
Sessyi od Prezydenta propozycyę uro-
czyście deklarowano Akcess do Rewo-
lucyi, a oznaczoną Deputacyą z 7. człon-
ków kaźdey Prowincyi i Kanclerza zło-
żona oświadczyła Reprezentantom *Fran-*
cuzkim „ Ze wszystkie 7. *Ziednoczone*
Prowincye uznają *naywyższą* władzę Lu-
du, i prawa człowieka, kassują godno-
ści *Statudera*, *Jeneralnego Kapitana*,
i *Admirała*, mają się za wolne od przy-
sięgi na przelżytą *Konstytucyę*, a usilnie
żądając: trwałego Sojuszu i nierozdziel-
nego braterstwa z *Narodem Francuzkim*,
a następnie *Alliansu*, między dwoma ró-
wnemi i niepodległemi *Rzeczami* *pospolite-*
mi,

mi, chcą położyć kamień węgielny do powszechnego *Europy* pokoju. „

Z naywiększém tu ukontentowaniem czytana bywa Proklamacya wydana od Reprezentantów tymczasowych iedney z 7 *Prowincyów Hollandyi*, która poznać daie prawidła i maxymy Rewolucyi *Hollenderskiej*. Treść iey iest następująca:

„ Obywatele ! Zgromadzenie tymczasowych Reprezentantów Ludu *Amsterdamskiego* ustawnie słyzało nalegania od różnych obywateli, aby postanowione były członki na mieyscu zniesionego Rządu, i aby niektóre inne podeyrzane osoby do areztu poszły. — Lecz Zgromadzenie statecznie przedsięwzięło nie tylko takie prawidła odrzucić, ale nawet sądzi się bydz obowiązany w tak ważney rzeczy wynurzenie iasnieysze sentymentów swoich odłożyć aż do lepszey pory.

Oświadczamy tylko Obywatele ! teraz, iż nigdyśmy się niespodziewali, ani też wierzyć chcieliśmy, żeby powtorzone starania części naszych współ-obywateli dążyły do przyięcia ostrych prawideł z nienawiści i chciwości zemsty pochodzących.

Naród Batawów przy pierwszym zerwaniu łańcuchów iarzma niewolniczego zadziwionej Europie wielki okazał przykład wspaniałości i miłości bliźniego, i wiecze sławę swoją w czasie spokojnym zechce zhańbić chciwością zemsty nad nic nieznaczącemi i bezfilnemi swemi dawnemi możnowładzcami? Nie wart, żeby ten zwyciężał, który na złe używa w nikczemny sposób swego zwycięstwa. — Ten tylko niech się miłych i trwałych owoców z otrzymanego tryumfu spodziewa, który i wspaniałością, i dobrocią pokonanych nieprzyjaciół zawstydza i dowodzi: że on po zakończonej sprawie, inną sobie obrał stronę. — Na samej sprawiedliwości i wspaniałości zależy niezwykczona wasza potęga Obywatele! Nic nie jest tak zdolnym do ustalenia sprawy naszej Ojczyzny, iako te dwie znakomite cnoty. — Chciwość zemsty nasycza na moment tyrannię, i powiększa ucisk, a skutki onej są nader smutne i częst kroć okropne. Te nasze sentymenta Obywatele powinny być równie i waszemi. — O! wy szczerzy obrońcy wolności i równości, gdybyście mogli najlepiej mieć wpoione w serca wasze, ową chwałę i moc tych szano-

no-

nownych cnot, a biada naszej Ojczyźnie, jeżeli ta nauka nie jest razem powszechnie przyjętą za naukę ludu. — Pochlebiamy sobie, że szanownych Patryotów łatwo przeświadcym, iż w naszym Zgromadzeniu przyjęte systema z prawdziwym dobrem Ojczyzny zgadzać się będzie.

Każdy przeciwny człowiek, a tym bardziey Obywatel na publiczny urząd wysadzony, powinien Rewolucyę naszą starać się w niewzruszonych prawidłach utrzymywać, aby wszyscy Obywatele pod iednym rządem zasadzonym na wolności i równości statecznie owocu życia towarzyskiego używać mogli.

Ow, który inne zamyśły w swym fercu knuie — czyli to w Radzie zasiadający, czyli obowiązany z urzędu swego do utrzymywania spokojności i porządku, bądź prywatny Obywatel zapewne swe życie w spokojności przepędzać zechce. — Zrzućcie więc zażonę z owych zwodzicieli ludu, zedrzyście ten zmyślony płaszcz niby to przywiązania Ojczyzny, którym się okrywali obłudnicy. Aby zaś ten zamiar był dopełniony, nie ma inszego sposobu, tylko wielkość sentymentów przeciwko błądom,

dom, a zaś baczną przezorność utrzymywać zawsze na przeciw zdradom i zafadzkom usiłującym wolność i Narodowy Rząd zniszczyć.

Tyrannia, która zupełnie już teraz z Francuzkiej Rzeczypospolitey wygnaną została, może być choć na moment w naszym kraju cierpiana? Polityczna Konstytucya nasza, mieysca pozycya, i układy handlowe nazbyt są słabe, aby się mogły oprzeć powtórzonemu z hańbą Narodu ludzkiego scenom i okrucieństwom.

Nie potrzebaż naywiększey gorliwości Narodowi prowadzącemu handel, aby co nayrychley był skarb zasilony, który teraz ledwie nie pusty w Hollandyi, co iżalibz może się zgodzić z systematem tyrannii? Nie zaiście, ieden tylko sposób w tej Rewolucyi może być przeciwko tym użyty, którzy się do złośliwey rzucą płochości, naganiania Rewolucyi, furrowa kara przeciwko takim będzie tym sprawiedliwsza, im wspaniałey obchodzić się będziemy z niewinnymi błędami.

Reszta w Num. następującym.